

[C. J. F. Sven.]

er det muligt, de kan file lidt af paa hinanden og derigennem i Virkeligheden blive endnu skikkeligere. For det andet kan man vel ikke paavise noget rationelt Grundlag for, at Hund Nr. 2 skal betale mere i Skat end Hund Nr. 1. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke se det og har aldrig kunnet forstaa det. Men som det nu foreslaas: ligefrem at indføre en Straf for de Folk, der har flere Hunde, synes jeg ikke, der er nogen Rimelighed i.

Med Hensyn til Anmeldelsespligt og Tegnbaering, som nu skal udvides til at gælde for alle Landets Kommuner, maa jeg sige, at jeg synes, det pynter paa en Hund, at den er paaklaedt. Hvorfor skal den ikke ogsaa have lidt Tøj paa, naar vi andre skal have det? Det synes jeg ikke, man med Rimelighed kan gaa imod, saa meget mindre som der er en reel Begrundelse derfor, idet man derigennem kan faa konstateret, hvor de paagældende løsgaaende Hunde hører hjemme.

Derimod er jeg noget betænkelig ved den Bestemmelse, der foreslaas indført for Kommuner, hvor der er mere bymæssig Bebyggelse, om, at Hunde enten skal føres i Baand eller skal være i Følge med en Person, der har fuldt Herredømme over dem. Hvad er fuldt Herredømme? Har ærede Medlemmer altid fuldt Herredømme over sig selv? Hvor meget vanskeligere kan det saa ikke være at afgøre, om man har fuldt Herredømme over en Hund? Det bliver et Skønsspørgsmaal. Jeg har hørt en af de foregaaende Talere her definere det saaledes, at Hunden skulde gaa — saa vidt jeg opfattede det — snært i Hælene paa sin Herre, naar den var ude, for at kunne siges at være under fuldt Herredømme. En saadan Fortolkning kan jeg absolut ikke tiltræde. Fuldt Herredømme kan næppe betyde mere, end at man kan faa Hunden til sig, naar man kalder paa den, men om den gaar lige i Hælene paa en eller er lidt foran eller lidt bagefter, kan efter Lovens Ord ikke være afgørende.

I den Forbindelse er der saa indsat en Bestemmelse om, at hvis en Hund bliver optaget, og Politiet skønner, at Omkostningerne ved Fremlysningen vil overstige den optagne Hunds Værdi, saa kan Hunden uden Fremlysning dræbes. Det synes jeg er en ganske urimelig Bestemmelse. Politiet skal altsaa skønne, men hvorledes skal de egentlig kunne skønne over det? De er vel ikke i den Grad Kynologer, at de kan se paa en Hund, om den har større eller mindre Værdi. Mange værdifulde Hunde har et saadant Udseende, at den ikke-kyndige vil sige: Det

er dog en værre Køter, det kan saamænd ikke betale sig at fremlyse den, og saa viser det sig maaske bagefter, at det er et meget kostbart Dyr, som er importeret, og som kun findes i forholdsvis faa Eksemplarer her i Landet. Jeg synes ikke, det er en Bestemmelse, som med nogen Rimelighed kan indføres, og jeg henviser stadig til, at Hundene er Skatteydere; de maa derfor i hvert Tilfælde kunne forlange, at de Udgifter, der forvoldes ved deres Fremlysning, hvad enten de kan indbringe Beløbet ved Salg eller ikke, afholdes af Politiet.

Bestemmelsen om, at Schæferhunde samt en hel Del andre Racer efter Mørkets Frembrud eller efter normal Arbejdstids Ophør uden for Byerne praktisk talt skal holdes indespærret eller føres i Baand, synes jeg er i høj Grad rimelig, thi man kan ikke efter det, der foreligger, komme uden om, at Hunde af disse specielle Racer kan være til meget stor Fare, naar de om Natten strejfer om og forvolder Ulykker baade af den ene og den anden Karakter. Noget andet er, at jeg tror, man i Landbokredse vil have noget vanskeligt ved helt at forstaa det, men efter det foreliggende finder i hvert Fald jeg rent personlig, at det er noget vanskeligt at gaa imod Bestemmelsen. Derimod savner jeg en Bestemmelse om, at hvis man i øvrigt har Hunden under Kommando, har fuldt Herredømme over den, maa man ogsaa efter Mørkets Frembrud kunne gaa rundt med den; det er vel kun en Lapsus, at det ikke er kommet med? Der staar ganske absolut, at Hunden enten skal være indespærret eller ogsaa føres i Baand; det tredje, at man kan gaa ud med den, naar man blot har fuldt Herredømme over den, maa sikkert kunne tillades.

Jeg glemte før en Bemærkning om Dobbeltskatten. Der kan ofte være Anledning til paa Landet at holde flere Hunde; man kan paa Gaarden have en stor Vagthund, og man skal maaske samtidig søge at befri sig for Rotteplage; saa maa man ogsaa have en Rottehund. Der kan ogsaa forekomme Tilfælde paa Landet, hvis de meget ivrigt dyrker Jagt, hvor man maa have Hunde af forskellig Race, idet en enkelt Hund af bestemt Race jo ikke kan bruges til al Jagt. Og saa synes det yderligere urimeligt at lægge denne forhøjede Skat paa de Husstande, der har flere Hunde.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev fremdraget af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Simonsen), nemlig at Hundene laver Griseri paa Fortovene, skal